

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica iii. post Epiph[ania]. Sermo. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Domi^{nica}. III. post Epiph.

amāt: amās autem contemnūr.

Pro tertio audiatis et. Nec putetis quod ignorantia oīno excusat. Teneat enim vnum quod scire regulas sine quibus non poteris exēc ea quod spectat ad statū suū et sic habeb. xxviiij. dīl. Ignorantia est mīrū cunctorum eritorum: et nutrix omīm viciorum. et lex dicit. Turpe est aliquid ignorare iūs circa quod psal. ss. de origine iūr. l. q. Nā siquā artifex ppter sue artū imperitiā aliquē dānificauerit: nō ppter ea excusādus. Applica notādo hūm doctoz Ignorantia iūr. siue eoz quod teneat hō scire nō excusat.

Domi^{nica}. iij. post Epiph.

Sermo. i.

Olo: mundā

Vtre. Mat. viij. Nolite esse prudētes apud vosmetipos Ro. xij. Hoc est obseruandū si volumus mūndanū. Potest autē hō exponi tripli. Primo de prudentia malicioſa q. s. b. astutia: nocendi primo: et sustinendi seipm inordinate. dīqua dī. Esa. xxix. Intellect⁹ prudentiū reprobabī. Scđo de prudentia acidola. sic. Nolite esse pī. apud vosmetipos. Prudētiam vestrā nolite sic trinere intra vos quā eā cōcītis alios dirigendo. Et prohibet habere prudentiā inutile. Eccl. xx. Sapientia abscondita et thesaurus inuisus: q̄ uilitatis in utrisq; Tertio de prudentia p̄sumptuosa/sic Nolite esse pruden. apud et. i. nolite p̄sumptuose vos reputar prudentes: q̄ dīcīt Esaie. v. Geā p̄udentes estis in oculis vestris.

Olo: mundare et.

Pro pīmo art. An omnis pētōr pñiaꝝ agens ab iniundiciā culpe mundet a dīo etiā q̄ntūcūq; peccauerit. Q. non. ii. Dachab. ix. Orabat scelestus dīm a quo nō erat misericordiam p̄secutur? Lōk. a. Di sericordia dei supercellit dī p̄tū intensiue. Rūder Bon. in. iiij. dist. viij. Agere pñiam siue dolere de culpa commissa pōt q̄s dupl. Aut ppter lesionē nature. Aut ppter offensionē maiestatē diuine: et ip̄o iūste. Primā pñiam pōt q̄s hō ex sola natura. Naturalē em se hō diligit. et ip̄o odit om̄e illud ppter quod malū incurrit. Et hec pēt

nitentia etiā ē in malū et dānatis: et erit alī q̄n in angel' mal' cū absorpti fuerint a pēnis. Alia pñia nō ē sine grā gratū faciēt: aut grā gratis data q̄ disponit ad pñiam: ita q̄ null' est pñies sic penitēt q̄ nō iueni at ventā. Jō nūlī dat eā de' nisi cū q̄ ponit facere misericordiam. Eſi p̄ impossibile poneſ ref q̄ diabol⁹ hāc h̄bet utiq; daret ei dīs grām. Lū autē dī et antiochus orabat et. Dicendū q̄ penitebat ppter lesionē mūcō ppter diuinā offensā. Hec Bon. Pro fundō. Discret̄ insensat⁹ est q̄ negligit a peccati luto surgere. Alan⁹ de puer. Hūs de sorde leuat salte dū colligit escas. Lū nūlī q̄ surgit sorde volat⁹ hō. Et hō certe val⁹ de vituperandū ē. Lū dicat Seneca ad lucil. Projice vicia q̄ cor tuū laniat: q̄ si alī extrahi nequāt̄ cor ip̄m cū illis euellēdū extra erat. Sed q̄rīt̄ Un. et. Rū. vi. s. Et q̄ conclude q̄ nō sufficit dolere dī pētō ppter dolorem pene nūlī pñcipali⁹ insit dolor ex amore bonitatis dīm ē. Un. Aug. Inimicus ē iusticie q̄ solo timore nō peccat. Amicus autē etiā q̄ amore nō peccat. Et iō quia vix poterāt hoīes ad dēū ascēdere p̄ amoīrē. Jō voluit dīs ad nos descedere ut ad ip̄m possem⁹ p̄tingere. Oligiſ q̄ vituperādū sunt q̄ chīm seq̄ negligunt: q̄ nos ad se sequendū rā dulcī uitat̄. dī. Jō. viij. Ego sū lux mūdi q̄ sequit̄ me nō am. et. q̄ q̄ no sequit̄ ē in tene. ambu. Audiāt̄ subī: luxuriosi et. O inexcusabiles pētōres venit ad vos q̄rendos dīs et vos magis vultis seq̄ satanā q̄ chīm diuinā beniuelentia conēentes q̄ ad vīam venit hūmātēt̄ ad ei⁹ pueniatīs deitātē. Figura in euāt gelio hodierno. Lū descendisset iesus de monte securēt̄ cū turbe multe. Origen. Descedēte eo dī mōte turbe securēt̄ cū q̄ s. i mōte ascēdere neq̄q̄ poterāt̄ ut pīgī plī/ut negligētes/ut ip̄fecti. Quia q̄s sarcina dīcto p̄ dīmit̄ ad mysteriōz̄ solum (nisi abiecto onere) minime scādere valent. Idcirco et filii isrl̄ in mōte p̄mit̄ ascēdere nō valuerūt̄. Dīstīce q̄ tūc dīs descendit dī mōte q̄n semetip̄m exinanivit formā serui accipīt̄ et tūc securēt̄ cū turbe mīlē. Ormisi de' sic descendisset hō ad seq̄lā. s. n̄ ascēdisset s̄z venit. s. ad oēs inuitādos. vī dīce bat̄ Mat. xj. Venī. ad me o. q̄ la. et. P̄o scđo. Prīmo dicendū ē de leprosi

